

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ТРАНСФОРМАЦІЄЮ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР ІНТЕГРОВаних АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

ВЛАСЕНКО Тетяна, ТРЕТЯК Антон²

¹ Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

<https://orcid.org/0000-0002-9515-2423>

² Інститут тваринництва Національної академії аграрних наук України

<https://orcid.org/0009-0009-1037-902X>

Стаття присвячена аналізу інноваційних підходів до управління трансформацією виробничих структур у інтегрованих сільськогосподарських підприємствах. В умовах глобалізації та стрімкого технологічного розвитку сільськогосподарські підприємства стикаються з необхідністю адаптації до змін зовнішнього середовища та підвищення своєї конкурентоспроможності. Дослідження досліджує основні напрямки інноваційних підходів, зокрема цифровізацію процесів управління, забезпечення сталого розвитку та екологічної ефективності, інноваційні підходи до управління персоналом, реорганізацію ланцюгів поставок. Особлива увага приділяється впровадженню у виробничі процеси нових технологій, які сприяють підвищенню ресурсоефективності, оптимізації витрат та покращенню якості продукції. У статті також підкреслюється важливість цифрових платформ, штучного інтелекту та технологій Інтернету речей для автоматизації процесів виробництва та прийняття рішень. У статті також досліджено роль вертикальної та горизонтальної інтеграції у підвищенні ефективності сільськогосподарських підприємств. Вертикальна інтеграція дозволяє краще контролювати всі етапи виробничого циклу, від вирощування сировини до розподілу продукції, тоді як горизонтальна інтеграція сприяє співпраці між підприємствами, що спеціалізуються на схожих видах діяльності. Ця інтеграція призводить до синергічного ефекту, оптимізуючи використання ресурсів і знижуючи операційні ризики. Дослідження стверджує, що інновації є критично важливим фактором у підвищенні адаптивності та стійкості інтегрованих сільськогосподарських підприємств у відповідь на нестабільність ринку. Інтеграція цих підприємств у глобальні ланцюги поставок вимагає сучасних логістичних рішень та інноваційного управління ланцюгами поставок. У статті підкреслено роль інноваційних підходів у забезпеченні довгострокової конкурентоспроможності та стійкості в аграрному секторі. У підсумку в роботі підкреслюється, що інноваційні управлінські рішення мають вирішальне значення для стабільного розвитку сільськогосподарських підприємств в сучасній економіці.

Ключові слова: організаційні трансформації, інноваційні підходи, сільськогосподарські підприємства, виробничі структури, цифровізація, сталий розвиток, екологічна ефективність, управління персоналом, реорганізація ланцюга поставок, вертикальна інтеграція, горизонтальна інтеграція, оптимізація ресурсів, конкурентоспроможність, аграрні інновації, технологічний розвиток, адаптація.

<https://doi.org/10.31891/mdes/2024-13-33>

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасні аграрні підприємства стикаються з численними викликами, пов'язаними з глобальними змінами на ринку, технологічним розвитком, зростанням конкуренції та необхідністю підвищення ефективності використання ресурсів. Трансформація виробничих структур таких підприємств є необхідною умовою для забезпечення їх стійкого розвитку та конкурентоспроможності. Проте традиційні підходи до управління не завжди відповідають вимогам сучасного динамічного середовища, що викликає необхідність пошуку інноваційних управлінських рішень. Проблема полягає у відсутності систематичних досліджень щодо впровадження таких підходів в інтегрованих аграрних підприємствах, що ускладнює їх адаптацію до змін і підвищення ефективності.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Проблемами вивчення теоретичних, методологічних та практичних засад інноваційного розвитку виробничих структур інтегрованих аграрних підприємств присвячена значна кількість наукових праць. Це - праці таких вчених, як І. І. Вініченко, К. С. Шапошников, Ю. І. Пилипенко, І. Ю. Гузенко, М. П. Горбунов, О. М. Яценко, Т. О. Ажель, С. В. Бурлуцька, Ю. М. Уткіна, О. І. Дацій, В. В. Пирог, А. В. Осатюк, Ж. В. Семчук, А. І. Бутенко, Т. В. Уманець, Л. В. Гриневич, М. М. Ільчук, І. А. Коновал та інших.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є обґрунтування та розробка інноваційних підходів до управління трансформацією організаційних структур інтегрованих аграрних підприємств, що сприятимуть підвищенню їх конкурентоспроможності, ефективності використання ресурсів та адаптивності до змін зовнішнього середовища.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Аграрний сектор економіки відіграє ключову роль у забезпеченні продовольчої безпеки країни та розвитку національної економіки в цілому. Проте в сучасних умовах глобалізації, інтенсивного розвитку технологій та підвищення вимог до ефективності виробничих процесів традиційних моделей менеджменту стає недостатньо. Виникла необхідність трансформації виробничих структур сільськогосподарських підприємств для підвищення їх адаптивності, конкурентоспроможності та сталого розвитку. Тому необхідно терміново шукати інноваційні підходи до управління такими змінами.

Нині управління трансформаційними процесами в сільськогосподарських підприємствах часто зводиться до підвищення ефективності виробництва шляхом оптимізації існуючих технологій та організаційних структур. Однак такий підхід не завжди забезпечує довгострокову стабільність і конкурентну перевагу. Інноваційний підхід передбачає більш комплексне використання ресурсів підприємства, впровадження нових технологій управління, таких як цифрові платформи, штучний інтелект, а також реорганізацію виробничих процесів на основі принципів сталого розвитку [2].

Крім того, інтеграція сільськогосподарських підприємств у світові ринки вимагає використання сучасних логістичних рішень та інновацій в управлінні ланцюгами поставок. Це дозволяє підвищити швидкість і точність доставки продукції, знизити витрати і краще реагувати на зміни попиту.

Інноваційні підходи до трансформації виробничих структур аграрних підприємств спрямовані на підвищення ефективності, гнучкості та конкурентоспроможності підприємств у сучасних умовах (рис. 1).

Цифровізація управлінських процесів відіграє ключову роль у інноваційній трансформації. Впровадження таких технологій, як інтернет речей, великі дані та блокчейн, дозволяє автоматизувати виробничі процеси, забезпечити кращий контроль якості та підвищити прозорість управлінських рішень. Наприклад, використання інтернету речей дає можливість у реальному часі відстежувати параметри, як-от стан ґрунтів чи погодні умови, що дозволяє швидше приймати ефективні рішення стосовно управління врожайністю та ресурсами.

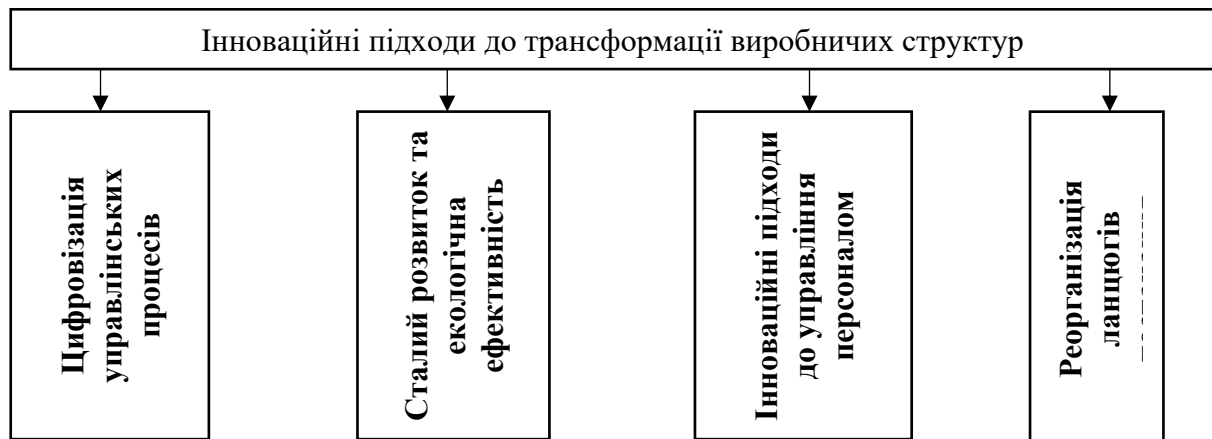

Рис. 1. Ключові напрями інноваційних підходів до трансформації виробничих структур

Другий важливий напрямок полягає у забезпеченні сталого розвитку та підвищенні екологічної ефективності. Трансформація виробничих структур повинна враховувати екологічні принципи, передбачаючи впровадження технологій, що зменшують негативний вплив на навколишнє середовище. Сюди належать мінімізація використання хімічних добрив, впровадження органічного землеробства та оптимізація водних і енергетичних ресурсів, що сприяють сталому розвитку підприємства.

Інноваційні підходи до управління персоналом також мають важливе значення під час трансформації. Постійне навчання та підвищення кваліфікації працівників, адаптація до новітніх технологій забезпечують успішне впровадження інновацій. Це передбачає розробку програм розвитку персоналу, які готують співробітників до роботи в умовах модернізації виробничих процесів.

Реорганізація ланцюгів постачання є ще одним важливим аспектом трансформації. Використання нових підходів до управління ланцюгами постачання, таких як агрегація попиту та

оптимізація логістики, сприяє підвищенню конкурентоспроможності аграрних підприємств та зменшенню витрат. В умовах глобалізованого світу ефективне управління постачаннями стає критичним фактором успіху [1, 3].

Таким чином, впровадження інноваційних підходів до трансформації виробничих структур виступає важливою умовою для забезпечення стійкого розвитку аграрних підприємств у сучасних економічних реаліях.

Сутність виробничих структур інтегрованих аграрних підприємств, як її розкривають О. І. Дацій, В. В. Пирог та А. В. Осатюк, полягає в тому, що такі структури поєднують кілька рівнів аграрного виробництва та його підтримки – від вирощування сировини до її переробки, зберігання, логістики та збуту. Основна мета інтеграції – досягнення синергетичного ефекту, підвищення ефективності та забезпечення стійкості до ринкових і виробничих ризиків, що особливо актуально в умовах нестабільності агропродовольчих ринків [7]. Автори підкреслюють, що інтегровані виробничі структури дозволяють оптимізувати використання ресурсів, зменшити витрати і посилити контроль за всіма етапами виробничого ланцюга. Вертикальна інтеграція також сприяє кращій адаптації до інноваційної політики держави, зокрема у контексті розвитку сталого сільського господарства та впровадження новітніх технологій. Інноваційні підходи відіграють важливу роль у забезпеченні конкурентоспроможності таких підприємств, особливо в умовах глобалізації.

Згідно з дослідженням Ж. В. Семчука, інноваційно-інвестиційний розвиток є ключовим елементом конкурентоспроможності інтегрованих аграрних підприємств. У його роботі також наголошується, що маркетингова стратегія і технологічні інновації виступають основними факторами, що визначають успішність інтегрованих структур в умовах сучасної економіки [8].

Тож можна зробити висновок, що виробничі структури інтегрованих аграрних підприємств – це система взаємопов'язаних елементів, що охоплюють різні етапи та процеси виробництва сільськогосподарської продукції, які інтегровані в єдину організацію або мережу підприємств. Така структура може включати як вертикальну інтеграцію (виробництво, переробка, зберігання та збут продукції), так і горизонтальну інтеграцію (об'єднання кількох підприємств, що спеціалізуються на одному типі діяльності).

Основними складовими виробничих структур є:

1. Виробничі підрозділи – сільськогосподарські підприємства, що безпосередньо займаються вирощуванням культур чи тваринництвом.
2. Переробні підрозділи – підприємства, які займаються обробкою і переробкою сировини, отриманої з аграрних підприємств (млини, заводи з переробки молока, м'яса тощо).
3. Логістичні та збутові підрозділи – інфраструктура та підприємства, що відповідають за транспортування, зберігання та реалізацію продукції на ринку.
4. Допоміжні служби – підрозділи, що забезпечують технічну підтримку, управління ресурсами, постачання добрив, насіння, кормів та інших матеріалів [7].

Такі інтегровані виробничі структури дозволяють підприємствам знизити витрати, підвищити ефективність використання ресурсів, забезпечити кращий контроль за якістю продукції та оптимізувати процеси на всіх етапах виробництва і реалізації.

Виходячи з такого розуміння інновацій у агропромисловому комплексі (АПК), у сфері сільського господарства можна виділити чотири основні типи інновацій. Перший тип – це селекція та генетика, яка включає створення нових сортів рослин і порід тварин, що відзначаються стійкістю до шкідників, хвороб і несприятливих умов навколишнього середовища. Другий тип – технічні та технологічні інновації, які охоплюють нові методи вирощування сільськогосподарських культур і тварин, нові засоби захисту рослин, а також технології зберігання та виробництва продуктів, що сприяють підвищенню їх якості при мінімальних витратах ресурсів. Третій тип – організаційні, управлінські та економічні інновації, до яких належать розвиток кооперацій, формування інтегрованих структур в аграрному секторі, впровадження нових методів управління, мотивації і маркетингу, а також створення інноваційно-консультативних систем для підтримки розвитку агробізнесу. Четвертий тип – соціально-екологічні інновації, які передбачають покращення умов праці та життя на сільських територіях, підвищення рівня освіти й культури серед працівників сільського господарства, а також поліпшення екологічних умов для життя і праці населення.

На підставі вивчення наукової літератури з проблем дослідження середовища інноваційної діяльності, здійснено критичний аналіз впливу інноваційних підходів до управління трансформацією на інтегровані аграрні підприємства [7, 8, 9]. Вплив інноваційних підходів на інтегровані аграрні підприємства представлено у табл. 1.

Таблиця 1.

Інноваційні підходи до управління трансформацією	Вплив на інтегровані аграрні підприємства
Цифровізація управлінських процесів	Автоматизація виробничих процесів, контроль якості, підвищення прозорості
Сталий розвиток та екологічна ефективність	Зменшення негативного впливу на довкілля, оптимізація ресурсів
Інноваційні підходи до управління персоналом	Підвищення кваліфікації персоналу для роботи з новітніми технологіями
Реорганізація ланцюгів постачання	Оптимізація логістики, зниження витрат, підвищення конкурентоспроможності

*Складено автором на основі [6, 9, 11]

Інтегровані аграрні підприємства, що впроваджують інноваційні підходи до управління трансформацією своїх виробничих структур, демонструють більш високу ефективність використання ресурсів, зростання продуктивності та зменшення операційних витрат. Використання цифрових технологій дозволяє значно підвищити прозорість управлінських рішень та забезпечити ефективніший контроль за виробничими процесами. Крім того, застосування сталих практик у виробництві сприяє зміцненню екологічної репутації підприємств та розширенню їх ринкових можливостей.

Інтегровані аграрні підприємства в Україні відіграють важливу роль у розвитку агропромислового комплексу (АПК) та забезпеченні стабільного економічного зростання. Вони зазвичай представляють собою великі вертикально інтегровані структури, які об'єднують різні етапи виробництва — від вирощування сировини до її переробки та реалізації готової продукції.

Агрохолдинг ПАТ Миронівський Хлібопродукт (МХП) є одним із найбільших агропромислових підприємств в Україні, що займається виробництвом зернових культур, м'ясної продукції, зокрема курятини, а також переробкою. Інновації впливають на діяльність компанії шляхом впровадження технологій точного землеробства, автоматизованих систем управління фермерськими господарствами та нових підходів у годівлі й селекції тварин. МХП також інвестує у біоенергетичні проекти, що допомагають забезпечити енергетичну незалежність, і активно розвиває експорт своєї продукції.

ПАТ Астарта-Київ є провідним агрохолдингом, що спеціалізується на виробництві цукру, молока та вирощуванні зернових культур. Компанія також працює у сфері біоенергетики та переробки сільськогосподарської продукції. Інновації в управлінні цим підприємством включають використання супутникових даних для моніторингу стану полів, технології точного землеробства та новітні підходи у переробці цукрових буряків, що підвищують ефективність виробництва.

ПАТ Kernel, один із найбільших експортерів соняшникової олії та зернових культур в Україні, здійснює повний цикл виробництва — від вирощування сировини до її переробки та реалізації на міжнародних ринках. Впровадження інновацій в компанії включає цифрові платформи для управління постачанням продукції, а також інвестиції в автоматизацію та модернізацію виробничих потужностей, що дозволяє підвищити ефективність виробничих процесів.

ТОВ Nibulon є одним із провідних аграрних підприємств, що спеціалізується на вирощуванні зернових культур і їх експорті. Підприємство володіє власним флотом для річкових перевезень, що значно оптимізує логістичні процеси. Інноваційні рішення, що впливають на діяльність компанії, включають будівництво сучасних терміналів для зберігання зерна та модернізацію флоту для транспортування продукції водними шляхами, що підвищує ефективність експорту.

Впровадження інноваційних технологій у діяльність інтегрованих аграрних підприємств України є ключовим чинником їхнього конкурентоспроможного розвитку в умовах глобалізації та диджиталізації агропромислового комплексу. Інновації стимулюють підвищення ефективності виробничих процесів, що, своєю чергою, сприяє збільшенню продуктивності та раціоналізації ресурсів. Сучасні технології, такі як точне землеробство, автоматизовані системи управління фермерськими господарствами та цифрові платформи логістики, створюють можливості для оптимізації операційних процесів на всіх етапах аграрного виробництва. Інтегровані структури, що об'єднують різні етапи агропромислового циклу — від вирощування сировини до її переробки та реалізації — особливо вииграють від впровадження інновацій, які забезпечують синергію між

сегментами виробництва. Водночас інновації у сфері біоенергетики та екологічних рішень сприяють зниженню екологічного навантаження на довкілля та енергетичній незалежності агропідприємств. Використання супутникових даних, дронів та інших технологій моніторингу дозволяє інтегрованим аграрним підприємствам ефективніше управляти земельними ресурсами та приймати обґрунтовані рішення. Загалом, вплив інновацій на аграрні підприємства в Україні не лише підвищує їхню економічну ефективність, але й сприяє їхній стійкості в умовах мінливого ринкового середовища.

Вплив інновацій на інтегровані аграрні підприємства України:

1. Технології точного землеробства. Впровадження GPS-систем, дронів, сенсорних технологій і супутникових даних дозволяє аграрним компаніям покращити врожайність, зменшити витрати на добрива та оптимізувати управління виробництвом.
2. Автоматизація та роботизація. Багато аграрних підприємств використовують автоматизовані системи для управління фермерськими процесами, включаючи техніку для збору врожаю, обробки ґрунту та внесення добрив.
3. Цифрові платформи для управління ланцюжками постачання. Інтеграція цифрових технологій в логістику та управління ланцюгами постачання дозволяє оптимізувати транспортування продукції та знижувати витрати.
4. Екологічні інновації та біоенергетика. Інтегровані підприємства активно інвестують в екологічно чисті джерела енергії, такі як біогазові установки, що дозволяє скоротити залежність від традиційних енергетичних ресурсів.

Таким чином, інновації стають ключовим фактором для розвитку інтегрованих аграрних підприємств, підвищення їхньої конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішньому ринках, а також забезпечення стійкого економічного зростання в аграрній галузі України.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Інноваційні підходи до управління трансформацією виробничих структур інтегрованих аграрних підприємств є важливою умовою їх подальшого розвитку та конкурентоспроможності. Впровадження цифрових технологій, оптимізація ланцюгів поставок, сталий розвиток та інвестиції в людські ресурси є ключовими аспектами, що дозволяють підприємствам адаптуватися до змін на ринку та підвищити свою ефективність. Для досягнення цих цілей необхідно проводити постійний моніторинг новітніх технологій та адаптувати управлінські рішення відповідно до сучасних викликів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вініченко І.І. Інноваційна діяльність аграрних підприємств: стан та пріоритети/І.І. Вініченко // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. 2012.- №1 (5). Т.1. - С.44-48.
2. Шапошников К.С. Вплив інституційного середовища на інноваційний розвиток економіки регіону / К.С. Шапошников // Причорноморські економічні студії. - 2018. - Вип. 29(2). - С. 34-36.
3. Пилюпенко Ю.І. Інноваційний розвиток: світові закономірності та реалії України / Ю.І. Пилюпенко, І.Ю. Гузенко // Економічний простір. - 2018. - № 129. - С. 89-99.
4. Горбунов М.П. Проблеми інноваційної діяльності в сільському господарстві сучасної України/ М.П. Горбунов, О.М. Яценко, Т.О. Ажель// Вісник НТУ «ХПІ». - 2015. - №53(1162). - С.11-13.
5. Бурлуцька С.В., Менеджмент ресурсів в системі локалізації імперативів сталого розвитку бізнес середовища. Часопис економічних реформ, 2020. № 2 (38). С.79-89
6. Уткіна Ю.М. Інноваційний розвиток у механізмі забезпечення глобальної конкурентоспроможності підприємств / Ю.М. Уткіна, Б.Я. Остапюк // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2018. - № 61. - С. 167-173.
7. О. І. Дацій, В. В. Пирог, А. В. Осатюк Розвиток вертикально інтегрованих структур за умов реалізації інноваційної агропродовольчої політики України [№ 2 \(69\) \(2023\): Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Економічні науки](#) с.7-13.
DOI: <https://doi.org/10.32689/2523-4536/69-1>

8. Семчук Ж.В. Інноваційно-інвестиційний розвиток виробничого підприємства як складова його конкурентоспроможності в системі маркетингу / Ж.В. Семчук // Економічна наука. - 2015. №9. - С. 6-9
9. Гуторов А. О. Інноваційний потенціал розвитку аграрного сектора економіки. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2018. № 3(2). С. 183-192.
10. Бутенко А.І. Методологічні основи дослідження інноваційного потенціалу технологічного підприємництва в Україні / А.І. Бутенко, Т.В. Уманець, Л.В. Гриневич // Економічний вісник Донбасу. - 2017. - № 2. - С. 177-186
11. Ільчук М. М., Коновал І. А. Ефективність інвестиційного процесу створення та функціонування високотехнологічного сільськогосподарського підприємства. Економіка АПК. 2015. № 5. С. 55-61.
12. Офіційний сайт державної служби статистики України [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

REFERENCES:

1. Vinichenko I.I. Innovatsiina diialnist ahrarnykh pidpriemstv: stan ta priorytety / I.I. Vinichenko // Biuletен Mizhnarodnoho Nobelivskoho ekonomichnoho forumu. 2012.- №1 (5). Т.1. - С.44-48.
2. Shaposhnykov K.S. Vplyv instytutsiinoho seredovyshcha na innovatsiinyi rozvytok ekonomiky rehionu / K.S. Shaposhnykov // Prychornomorski ekonomichni studii. - 2018. - Vyp. 29(2). - С. 34-36.
3. Pylypenko Yu.I. Innovatsiinyi rozvytok: svitovi zakonmirnosti ta realii Ukrainy / Yu.I. Pylypenko, I.Iu. Huzenko // Ekonomichniy prostir. - 2018. - № 129. - С. 89-99.
4. Horbunov M.P. Problemy innovatsiinoi diialnosti v silskomu hospodarstvi suchasnoi Ukrainy / M.P. Horbunov, O.M. Yatsenko, T.O. Azhel // Visnyk NTU «KhPI». - 2015. - №53(1162). - С.11-13.
5. Burlutska S.V., Burlutskyi S.V. Menedzhment resursiv v systemi lokalizatsii imperatyviv staloho rozvytku biznes seredovyshcha. Chasopys ekonomichnykh reform, 2020. № 2 (38). С.79-89
6. Utkina Yu.M. Innovatsiinyi rozvytok u mekhanizmi zabezpechennia hlobalnoi konkurentospromozhnosti pidpriemstv / Yu.M. Utkina, B.Ia. 81 Ostapiuk // Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti. - 2018. - № 61. - С. 167-173.
7. O. I. Datsii, V. V. Pyroh, A. V. Osatiuk Rozvytok vertykalno intehrovanykh struktur za umov realizatsii innovatsiinoi ahroprodovolchoi polityky ukrainy № 2 (69) (2023): Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Ekonomichni nauky s.7-13. DOI: <https://doi.org/10.32689/2523-4536/69-1>
8. Semchuk Zh.V. Innovatsiino-investytsiinyi rozvytok vyrobnychoho pidpriemstva yak skladova yoho konkurentospromozhnosti v systemi marketynhu / Zh.V. Semchuk // Ekonomichna nauka. - 2015. №9. - С. 6-9
9. Hutorov A. O. Innovatsiinyi potentsial rozvytku ahrarnoho sektora ekonomiky. Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky. 2018. № 3(2). С. 183-192.
10. Butenko A.I. Metodolohichni osnovy doslidzhennia innovatsiinoho potentsialu tekhnolohichnoho pidpriemnytstva v Ukraini / A.I. Butenko, T.V. Umanets, L.V. Hrynevych // Ekonomichniy visnyk Donbasu. - 2017. - № 2. - С. 177-186
11. Ilchuk M. M., Konoval I. A. Efektyvnist investytsiinoho protsesu stvorennia ta funktsionuvannia vysokotekhnolohichnoho silskohospodarskoho pidpriemstva. Ekonomika APK. 2015. № 5. С. 55-61.
12. Ofitsiinyi sait derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy [Elektronnyi resurs] Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

INNOVATIVE APPROACHES TO MANAGING THE TRANSFORMATION OF ORGANIZATIONAL STRUCTURES OF INTEGRATED AGRICULTURAL ENTERPRISES

VLASENKO Tetiana¹, TRETIK Anton²

¹ Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

² Livestock Farming Institute of National Academy of Agrarian Sciences of Ukraine

The article is devoted to analyzing innovative approaches to managing the transformation of production structures in integrated agricultural enterprises. Agricultural enterprises need to adapt to a changing external environment and enhance their competitiveness in the context of globalization and rapid technological development. The study explores the main directions of innovative approaches, including digitizing management processes, ensuring sustainable development and ecological efficiency, innovative approaches to personnel management, and reorganizing supply chains. Special attention is given to implementing new technologies in production processes, which increase resource efficiency, optimize costs, and improve product quality. The article also emphasizes the importance of digital platforms, artificial intelligence, and Internet of Things technologies in automating production and decision-making processes. The article also examines the role of vertical and horizontal integration in enhancing the efficiency of agricultural enterprises. Vertical integration allows for better control over all stages of the production cycle, from raw material cultivation to product distribution.

In contrast, horizontal integration fosters cooperation between enterprises specializing in similar activities. This integration leads to a synergistic effect, optimizing resource usage and reducing operational risks. The research argues that innovation is a critical factor in enhancing the adaptability and resilience of integrated agricultural enterprises in response to market volatility. Integrating these enterprises into global supply chains requires modern logistical solutions and innovative management of supply chains. The article underscores the role of innovative approaches in ensuring long-term competitiveness and sustainability in the agricultural sector. In conclusion, the paper highlights that innovative management solutions are crucial for the stable development of agricultural enterprises in the modern economy.

Keywords: organizational transformations, innovative approaches, agricultural enterprises, production structures, digitalization, sustainable development, environmental efficiency, personnel management, supply chain reorganization, vertical integration, horizontal integration, resource optimization, competitiveness, agricultural innovations, technological development, adaptation.